

**A KÚRIA**  
**mint felülvizsgálati bíróság**  
**í t é l e t e**

**Az ügy száma:** Gfv.VII.30.363/2018/7.

**A tanács tagjai:** Farkas Attila a tanács elnöke  
                         . Gáspár Mónika előadó bíró  
                         . Csőke Andrea bíró

### A felpéres:

**A felperes képviselője:** dr. Reinthaller Ferdinánd ügyvéd

**Az alperes:**

**Az alperes képviselője:** dr. Bohács Zsolt ügyvéd

**A per tárgya: szerződés érvénytelensége**

**A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes**

**A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat száma:**  
Győri Ítéltábla Pf.III.20.094/2018/7/1. számú ítélet

**Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma:**  
Győri Törvényszék 11.P.20.221/2017/25. számú ítélet

## Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, és az államnak - felhívásra - 427.700 (négy-százhuszonhétezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

## Indoklás

## A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes finanszírozási kérelmére a felek között 2008. november 4-én lízingszerződés jött létre gépjármű megvásárlásának finanszírozására. A lízingszerződés tartalmazta az első lízingdíj összegét (3.240.000 Ft), a lízingdíj törlesztések számát (120), a havonta fizetendő lízingdíj összegét (187.166 Ft), az összes lízingdíj mértékét (25.699.920 Ft), a mértékadó devizanemet (CHF), valamint a felperes nyilatkozatát arról, hogy a kamatváltozás I. és a kamatváltozás II. (árfolyamváltozás)

elszámolása módjaként a normál deviza alapú finanszírozást (normál deviza konstrukció) választotta, a kamatváltozás I. és a kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) megfizetésére az alperes hirdetménye szerinti gyakorisággal köteles.

- [2] Az alperes üzletszabályzatának (a továbbiakban: ÜSZ) I.12. pontja a mértékadó devizanemről, a I.17. pont az árfolyamról, a I.19. pont a rendkívüli árfolyameseményről rendelkezett. A I.20.b) és d) pontjai tartalmazták a kamatváltozás II. (árfolyamváltozás) fogalmát, a mértékadó árfolyam és a fizetési esedékesség napján aktuális deviza eladási árfolyamváltozás függvényében, a kamatváltozás III. (árfolyamváltozás) fogalmával kapcsolatban pedig a lízingszerződés futamidő lejárt előtti megszűnésekor fizetendő kamatkülönbözetet. A II.4. pont értelmében az alperes az esedékes lízingdíjakra jutó kamatváltozás II-t utólag a hirdetményben közzétett gyakorisággal volt jogosult kiterhelni, amennyiben adott mértéket elért. Az üzletszabályzata II.3. pontja a kamatváltozás I-re vonatkozó szabályokat, a VIII. fejezet a havi fix konstrukcióra vonatkozó külön rendelkezéseket rögzítette. A IX.2. pont értelmében a felek kikötötték jogvitáikra a lízingbeadó székhelye szerinti bíróság kizárólagos illetékességét.
- [3] A lízingszerződést az alperes képviselőjében **E.O.** írta alá az alperes megbízottja, a **B.M. Kft.** alkalmazottjaként, eljárását az alperes 2017. május 25-én kelt nyilatkozatával jóváhagyta.
- [4] A felperes lízingdíj fizetési kötelezettségének nem tett eleget a szerződésnek megfelelően, az alperes ezért a lízingszerződést 2014. június 10-i nyilatkozatával 2014. július 3-ra felmondta.
- [5] Az alperes a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvényben (a továbbiakban: DH2. tv.) előírt, a felperessel kötött lízingszerződés alapján tisztességtelenül felszámított tételekkel elszámolt, elszámolása felülvizsgálatnak minősül.

#### **A kereseti kérelem és az alperes védekezése**

- [6] A felperes módosított keretében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 219. § (2) bekezdése, 209/A. § (2) bekezdése, valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 47. § (1) bekezdés a) pontja, 213. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felek közti lízingszerződés, illetve az ahhoz kapcsolódó általános szerződési feltételek érvénytelenségének megállapítását, valamint a szerződés hatályossá nyilvánításával annak megállapítását kérte, hogy az általa a szerződés alapján még teljesítendő szolgáltatás összege 4.276.529 Ft.
- [7] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

#### **Az első- és a másodfokú határozat**

- [8] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította az alperes üzletszabályzata IX.2. pontjának tisztességtelenségét, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.
- [9] A határozat indokolásában elsőként azt rögzítette, hogy az alperes jogelődje és a **B.M. Kft.** együttműködési megállapodásából, továbbá az rPtk. 217. § (5) bekezdéséből, 219. § (1) bekezdéséből, 222. §-ából és az rHpt. 47. § (1) bekezdésének a) pontjából következően a perbeli lízingszerződés írásba foglalása megtörtént, megvalósult ezen felül az ügyletkötés során eljáró alkalmazott eljárásának jóváhagyása is az alperes részéről [rPtk. 221. § (1) bekezdés]. Megállapítható volt az rPtk. 205/A. § (1) bekezdésének alkalmazásával, hogy a felperes az alperes üzletszabályzatát átvette, az egyedi lízingszerződés 2. pontjában foglalt nyilatkozatával magára nézve kötelezőnek ismerte el, ezért az általános szerződési feltételek részévé váltak a felek közti szerződésnek. Leszögezte a bíróság, hogy az rHpt. 203. § (4) és (5) bekezdése értelmében kockázatfeltárási nyilatkozatot a lízingszerződéssel összefüggésben nem kellett készíteni. A 2/2014. PJE jogegységi határozat szempontrendszerét követve pedig megállapítható volt az ÜSZ I.1., I.12., I.17., I.18., I.20.b), II.4., III.1.b) pontjainak értelmezésével, hogy a felperes megfelelő tájékoztatást

kapott az árfolyamkockázat viseléséről.

- [10] Nem fogadta el a törvényszék a felperes hivatkozását a semmisség körében az rHpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjára sem, mivel pénzügyi lízingszerződésre az rHpt. 210. §-ában foglalt rendelkezések voltak irányadóak. A DH-törvények szabályozására tekintettel megalapozatlanul hivatkozott ezen felül a felperes az egyoldalú szerződésmódosítást szabályozó szerződéses feltétel tisztességtelenségére.
- [11] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését helybenhagyta.
- [12] A jogerős ítélet indokolásában elsőként azt rögzítette a másodfokú bíróság, hogy az Európai Unió Bírósága előtt (a továbbiakban: EU Bíróság) C-51/17. számon folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárásra tekintettel nem volt indokolt az eljárás felfüggesztése, mivel a fellebbezés érdemben vizsgálható hivatkozásai nem voltak összefüggésbe hozhatóak a megjelölt előzetes döntéshozatali eljárás tárgyával.
- [13] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 234. § (1) bekezdése, 235. § (1) bekezdése alapján leszögezte az ítélőtábla, hogy a fellebbezési határidőt követően kiegészített fellebbezés vizsgálatának csak az abban megjelölt új érvénytelenségi okokat illetően és csak annyiban volt helye a másodfokú eljárásban [2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 4. pont], amennyiben a szerződés, avagy annak egyes kikötései érvénytelensége az elsőfokú eljárás adatai alapján egyértelműen megállapítható volt. A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárás iratai alapján azonban nem észlelt egyértelműen megállapítható érvénytelenségi okot az ügyben. A fellebbezés kiegészítésében megjelölt, a kamatra, a lízingdíjra, a teljes hiteldíjmutatóra vonatkozó érvelés érdemben bizonyítás felvételével lett volna vizsgálható, amelyre a másodfokú eljárás az rPp. 235. § (1) bekezdése szerint nem adott lehetőséget. Ezen felül az árfolyamrész kérdését a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1. tv.), valamint a DH2. tv. rendezte, ezért arra a perben alappal a felperes nem hivatkozhatott.
- [14] A határidőben benyújtott fellebbezés érdemben vizsgálható hivatkozásait illetően kifejtette a másodfokú bíróság, hogy a PSZÁF felé fennálló bejelentési kötelezettséghez kapcsolódóan - amelyre a felperes alaki érvénytelenségi okként utalt - az alperes csatolta a PSZÁF felé tett bejelentés kivonatát az elsőfokú eljárásban, valamint a PSZÁF tájékoztatását. Megjegyezte egyúttal, hogy engedély nélküli ügynöki tevékenység felügyeleti intézkedést vonhat maga után, az így létrehozott szerződés érvénytelenségéhez nem vezet.
- [15] Kiemelte a jogerős ítélet, hogy a fellebbezés az árfolyamkockázat viselését egyoldalú szerződésmódosítással összefüggő hivatkozással sérelmezte a 2/2012. (XII. 10.) PK vélemény szerint, mivel a felperes álláspontja szerint e körben a szerződés egyes kikötései egyoldalú szerződésmódosításra jogosítják fel az alperest. A másodfokú bíróság ezért arra mutatott rá, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítettek szerint, a DH1. tv. 4. §-a vélelmet állított fel az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó kikötés tisztességtelenségére, a vélelem megdöntése nélkül a kikötés a törvény erejénél fogva érvénytelen, a DH2. törvényen alapuló elszámolási kötelezettséggel járt. A felperes ezért a perben nem hivatkozhatott a továbbiakban az egyoldalú szerződésmódosítást szabályozó szerződéses feltétel tisztességtelenségére. Rögzítette egyúttal a másodfokú bíróság, hogy a fellebbezésben foglalt érveléssel szemben az árfolyamváltozásból eredő fizetési kötelezettség érvényesítése nem minősült a szerződés egyoldalú módosításának az alperes részéről.
- [16] A lízingszerződés tárgyának meghatározásával kapcsolatban osztotta az ítélőtábla az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint pénzügyi lízingszerződésre az rHpt. 210. §-ában foglalt szabályokat kell alkalmazni az adott jogviszony sajátosságainak megfelelően, nem irányadó viszont az rHpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja.

### **Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem**

- [17] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen a keresetnek helytadó döntés meghozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság utasítását kérte új eljárás lefolytatására.
- [18] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet az rHpt. 213. § (1) bekezdés a) és c) pontjába, 210. § (2) bekezdésébe, 47. §-ába, 77. § (2) bekezdésébe, a 2. számú melléklet III. fejezet 10.1.g) pontjába, az rPtk. 217. § (1) bekezdésébe, 218. §-ába, 200. § (2) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő.
- [19] Kifejtette, hogy a felek lízingszerződése nem tartalmazza a szerződés tárgyát, azaz a lízing folyósításának időpontjában a tőketartozás forintösszeghez képest számított svájci frank értékét, a svájci frankban nyilvántartott tőketartozást. Az általános feltételek a tőketartozás konvertálására nem tartalmaznak rendelkezéseket. A szerződés lényeges feltétele volt továbbá a kamat mértékének számszerű, éves százalékos értékben történő meghatározása. Megállapítható ezért álláspontja szerint, hogy a felek a pénzügyi szerződés lényeges elemét, a lízingdíjat és a kamat mértékét nem foglalták írásba, a szerződés nem minősül írásba foglaltnak, alaki okból érvénytelen.
- [20] Fenntartotta, hogy a perbeli lízingszerződés semmis az rHpt. 47. §-ának megsértése miatt, mivel a szerződés érvényességéhez a hitelező részéről együttes aláírási joggal rendelkező képviselők aláírására volt szükség. Az rPtk. 222. §-a, illetve a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 8. § (3) bekezdése alapján nem lehet tágabb körű a meghatalmazással létesített képviseleti jog mint a meghatalmazást adó képviseleti joga.
- [21] Hivatkozott a szükséges tájékoztatás elmaradására az árfolyamkockázat körében az rHpt. 203. § (6) bekezdése, (7) bekezdés a) pontja szerint. Kifejtette, hogy az üzletszabályzat tartalmazza ugyan az alperes nyilatkozatát arról, hogy az árfolyam-különbözet a felperest terheli, azonban a 6/2013. és a 2/2014. PJE jogegységi határozatok szerint nem került bizonyításra, hogy az árfolyamkockázat feltárása az rHpt. 203. §-a szerint megtörtént, amely alapján általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes, körülmekintő átlagos fogyasztó számára felismerhető volt, az árfolyamkockázatnak felső határa nincs, kizárólag a fogyasztót terheli. A szerződés alapján a törlesztőrészlet kiszámítására irányadó képlet - jellegéből adódóan - nem feleltethető meg az árfolyamkockázatra vonatkozó egyértelmű és világos ismertetésnek. Fogyasztó számára az árfolyamkockázat szabatosan megfogalmazott szöveges ismertetése tekinthető megfelelőnek a kockázatfeltárás teljesítésével. Az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződéses feltétel tisztességtelensége miatt a szerződés érvénytelensége az rPtk. 239. § (2) bekezdése alapján alakul. Utalt arra is, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozatból nem derül ki az árfolyamkockázat mibenléte, a kölcsönösszegre, a törlesztőrészletekre gyakorolt hatása, a kamatváltozással való összefüggése érthetetlen. A kölcsön devizanemének rögzítése önmagában nem volt elégséges a gazdasági hatások egyértelműsítésére. Az általános szerződési feltételek törlesztőrészletek meghatározására, ügyleti kamat változására vonatkozó rendelkezéseinek rendszere bonyolult képleteken keresztül megfogalmazott szabályozás, amelyből nem olvasható ki az árfolyamváltozás lényege. Hangsúlyozta a lízingösszegek egyedileg megtárgyalt jellegét, ebből következően hivatkozott az rPtk. 205/C. §-a alapján arra, hogy a devizaalapúságra, az árfolyamkockázatra vonatkozó általános szerződési feltételek - az egyedileg megtárgyalt feltétellel ellentétes jellegük miatt - nem váltak a szerződés részévé, illetve semmisséget eredményeznek.
- [22] Az rHpt. 210. § (2) bekezdése alapján is állította a felek közti szerződés semmisségét a teljes hiteldíjmutató, az árfolyamrészről fakadó költség, a szerződéskötés napján alkalmazott kamat feltüntetésének elmaradása miatt. Az egyoldalú szerződésmódosításra, valamint az árfolyamrészre vonatkozó kikötések tisztességtelenek, semmisségük folytán a kölcsönszerződés nem teljesíthető, egészében semmis [rPtk. 207. § (1)-(2) bekezdés, 201. § (1) bekezdés, 239. § (2) bekezdés]. A kamatok, díjak, költségek mértékének feltüntetése nélkül a pénzügyi lízingszerződés a felek között nem jött létre, az rHpt. 213. § (1) bekezdés b) és c) pontja alapján semmis.

- [23] Az rPtk. 205/A. § (1) bekezdése, 205/B. § (1) bekezdése, valamint a 205/C. §-a alapján egyaránt állította, hogy az ÜSZ nem vált a felek közti szerződés részévé.
- [24] Eljárási szabálysértésként hivatkozott az rPp. 221. § (1), 206. § (1) bekezdésének megsértésére amiatt, mivel álláspontja szerint a bíróság döntése a bizonyítékokból levont, nyilvánvalóan helytelen, téves, okszerűtlen következtetés eredménye.
- [25] Kérte a per tárgyalásának felfüggesztését az EU Bíróság előtt C-483/16., C-51/17., C-126/17., C-34/18. számon folyó előzetes döntéshozatali eljárások jogerős befejezéséig.
- [26] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult.

#### **A Kúria döntése és annak jogi indokai**

- [27] A Kúria a tárgyalás felfüggesztésének egyes kérdéseiről szóló 3/2005. (XI. 14.) PK-KK véleményben foglalt iránymutatás alapján - az alábbiakban kifejtettek szerint jelen eljárásban érdemben vizsgálható jogszabálysértések mellett - nem találta indokoltnak, ezért mellőzte a felülvizsgálati eljárás tárgyalásának felfüggesztését [rPp. 152. § (2) bekezdés].
- [28] Azon túl, hogy a C-126/17. számú ügy a 2018. február 22-én kelt végzéssel, a C-483/16. számú ügy a 2018. május 31-i, a C-51/17. számú ügy pedig a 2018. szeptember 20-i ítélettel befejeződött, a konkrét jogvita eldöntése szempontjából nem volt jelentősége az ezen felül megjelölt előzetes döntéshozatali eljárásban vizsgált, a fogyasztóvédelmi rendelkezések értelmezésére irányuló jogkérdéseknek sem. A C-34/18. számú ügyben ugyanis az EU Bíróságának a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK irányelv (a továbbiakban: fogyasztói irányelv) értelmezésével egyrészt lényegében abban kell állást foglalnia, hogy a Melléklet 1. q) pontja kiterjed-e arra a szerződési feltételre is, amellyel a hitelező célja a bizonyítási teher megfordítása (függetlenül a kikötésnek a nemzeti jogszabályok értelmezésével feltárható tényleges hatásától), illetve hogy megfelel-e a világos és érthető megfogalmazás követelményének (5. cikk) az a fogyasztói döntést befolyásoló feltétel, amelynek joghatása csak a nemzeti jogszabályok értelmezésével állapítható meg. Feladata még az EU Bíróságnak a fogyasztói irányelv Melléklete 1. m) pontjának értelmezése abból a szempontból, hogy a rendelkezés hatálya alá tartozik-e a fogyasztóval szerződő felet - nemcsak a saját szolgáltatása, hanem - a fogyasztó szerződésszerű teljesítésének megítélésére feljogosító kikötés is.
- [29] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslat, amelyben bizonyítás felvételének nincs helye, nem lehet tárgya - az egységes és régóta kialakult joggyakorlat értelmében - sem olyan tény, sem pedig jogkérdés, amely a megelőző eljárásban nem merült fel, amelyre a felek nem hivatkoztak (rPp. 275. § (1) bekezdés, BH2015. 18., BH2002. 447., BH2002. 283.). Leszögezi továbbá, hogy a felülvizsgálati eljárás - alábbiakban részletezett - korlátai miatt [rPp. 272. § (2) bekezdés] a perorvoslati kérelem tartalmi hiányossága kizárja a kereset elbírálása szempontjából egyébként releváns kérdések érdemi vizsgálatát a felülvizsgálati eljárásban.
- [30] Jelen ügyben nem volt jelentősége azoknak a kérdéseknek, amelyek a perben felmerült, illetve az alábbiak szerint a felülvizsgálati eljárásban érdemben vizsgálható körülményeken kívüli okból irányulnak a fogyasztóvédelmi rendelkezések értelmezésére. A C-34/18. számú előzetes döntéshozatali eljárás nem minősült jelen ügy érdemi elbírálására kiható előzetes eljárásnak.
- [31] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt nem találta jogszabálysértőnek.
- [32] Elsőként a felülvizsgálati eljárás lényegével és korlátaival kapcsolatban rögzíti a Kúria az alábbiakat.
- [33] A felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős ítélet [rPp. 270. § (2) bekezdés], ebből következően a felülvizsgálati kérelemnek a jogerős ítéletben kifejtettekkel szemben kell érvelést tartalmaznia. mégpedig az rPp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalommal.
- [34] Az rPp. 272. § (1) és (2) bekezdései értelmében - miként azokat az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény értelmezte - a jogerős ítélet több rendelkezését támadó, avagy több egymástól elkülönülő

jogsabálysértésre hivatkozó felülvizsgálati kérelemnek, az előterjesztésére biztosított határidőn belül valamennyi hivatkozás tekintetében rendelkeznie kell a törvényben meghatározott, egymással szoros logikai és perjogi kapcsolatban álló kötelező tartalmi kellékekkel. Ezek a támadott határozat, a jogsabálysértés és azzal összhangban a megsértett jogsabályhely megjelölése, a jogorvoslati kérelem indokainak ismertetése és a Kúria döntésére irányuló határozott kérelem. Több jogsabálysértésre alapított felülvizsgálati kérelemnek valamennyi jogsabálysértés tekintetében teljesítenie kell az előzőekben bemutatott tartalmi elvárást, ellenkező esetben a tartalmilag fogyatékos felülvizsgálati kérelmet - vonatkozó részében - a Kúria nem vizsgálhatja érdemben. A tartalmilag hiányos perorvoslati kérelem nem korrigálható utóbb, sem hiánypótlás elrendelésével, sem a felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél kiegészítő nyilatkozatával. A felülvizsgálati kérelemnek a kötelező tartalmi, egyben fogalmi elemekkel a benyújtására nyitva álló hatvannapos határidőn belül kell rendelkeznie. A megsértett jogsabályhelyet a felülvizsgálati kérelemben - amint az az 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontjához fűzött indokolásból is kitűnik - konkrétan, a jogforrás, a paragrafusszám, az esetleges bekezdések és pontok számának megadásával kell megjelölni, követelmény továbbá az is, hogy az így megjelölt jogsabályhely megfeleljen a jogsabálysértés szöveges körülírásának.

- [35] Az előzőekben kifejtettekre figyelemmel tartalmi hiányosságánál fogva nem volt érdemben vizsgálható a felülvizsgálati kérelem hivatkozása az árfolyamkockázat viselése, továbbá a teljes hiteldíjmutató, a lízingdíj, az egyoldalú szerződésmódosítás joga, az árfolyamrészről fakadó költség és a szerződéskötés napján alkalmazott kamat tekintetében. A jogerős ítélet indokolásából kitűnően a másodfokú bíróság - a fellebbviteli eljárás korlátai miatt [rPp. 235. § (1) bekezdés] - az árfolyamkockázat viselését a határidőben benyújtott fellebbezés szerint egyedül az egyoldalú szerződésmódosítás oldaláról vizsgálta, a teljes hiteldíjmutató, a lízingdíj, a kamat feltüntetésének elmaradására alapított érvénytelenségi okok érdemi vizsgálatát pedig amiatt mellőzte, mivel semmisségük vizsgálata a rendelkezésre álló adatokon túl további, a másodfokú eljárás kereteit meghaladó bizonyítást igényelt volna. Az egyoldalú szerződésmódosítást biztosító, illetve az árfolyamrésre vonatkozó kikötés érdemi vizsgálatának akadálya a DH1. tv., valamint a DH2. tv. szabályozásából következett az ügyben eljáró bíróságok álláspontja szerint. A felperes erre figyelemmel nem a felülvizsgálati kérelemben megjelölt anyagi jogsabályok megsértése miatt, hanem eljárási szabálysértésre hivatkozással, az rPp. vonatkozó rendelkezésének megsértését állítva támadhatta volna a jogerős ítéletet a megjelölt körben. A felperes azonban az ügyben eljáró bíróságok jogi álláspontjához igazodó eljárási szabály megsértésére nem hivatkozott, az érdemben nem vizsgált kérdéskörök értékelésének elmaradását az ügyben nem sérelmezte.
- [36] Tekintettel arra, hogy - az előzőekben kifejtettek szerint - a felülvizsgálati eljárás a jogerős ítélet felülbírálatára irányul, nem képezheti tárgyát olyan jogkérdés, amelyet a megelőző másodfokú eljárásban a bíróság a fellebbezési kérelem korlátja miatt nem vizsgálhatott, nem volt érdemben vizsgálható a felülvizsgálati kérelem az rPtk. 205/A. § (1) bekezdésére, 205/B. § (1) bekezdésére alapított részében sem, amelynek megfelelő indokolást és hivatkozást a felperesnek az elsőfokú ítélettel szemben benyújtott fellebbezése nem tartalmazott.
- [37] Érdemben vizsgálta a Kúria a felülvizsgálati kérelem hivatkozását a szerződés érvényes létrejöttére.
- [38] A lízingszerződést az alperes nevében megkötő ügyleti képviselő kellő képviseleti jogának hiányát illetően leszögezi, hogy mindez az álképviselet kérdését vetette fel. Az alperes jóváhagyó nyilatkozata megtételével [rPtk. 219. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés] elhárította e kérdés további érdemi vizsgálatának indokoltságát. Az együttes aláírási joggal és a meghatalmazással kapcsolatban aggályosnak tartott körülmények értékelésére nem volt szükség az ügyben.
- [39] Megalapozatlanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelem a lízingszerződés lényeges tartalmi elemeire, az ügyleti kamat írásbeli rögzítése nélkül a szerződés érvénytelenségére. Ebben a tárgykörben a Kúria már több döntésében kimondta: a pénzügyi lízingszerződés létrejöttéhez - amely az rPtk.-ban nem szabályozott, atipikus szerződés, az adásvétel, a bérlet és kölcsön elemeit egyaránt tartalmazza

- a feleknek a lízingtárgyban és a tőke-, valamint kamatrészből álló lízingdíjban, mértékében és ütemezésében kell megállapodniuk [rPtk. 205. § (2) bekezdés]. Az rHpt. 213. §-a a lakossági, fogyasztási kölcsönszerződések kötelező tartalmát rendező szabály, pénzügyi lízingszerződésekre az rHpt. 210. § (2) bekezdése irányadó, az rHpt. 3. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az adott jogviszony sajátosságainak megfelelően. Jellegéből adódóan nem merülhet fel lízingszerződésben az rHpt. 2. számú melléklete III.7. pontja szerinti kamat kikötése, amely nem azonos a 2. számú melléklet I.11. pontjában írt, kamatelemet, a finanszírozáshoz kapcsolódó díj- és költségelemeket, valamint használati díj jellegű elemet egyaránt tartalmazó kamatrésszel. A lízingdíj-kalkuláció szempontjait, a kamatrész egyes elemeit a lízingszerződésben nem kell külön feltüntetni. Nem érinti a lízingszerződés létrejöttét és érvényességét az egyéb díjak, költségek feltüntetésének elmaradása, a késedelmes teljesítés következményeire vonatkozó rendelkezések hiánya sem. Annak ugyanis, hogy a szerződésben mindezek nem szerepelnek, az a jogkövetkezménye, hogy költséget, díjat a lízingbeadó nem számíthat fel [BH2016. 148., BH2017. 125., Kúria Gfv.VII.30.351/2016/5. számú ítélet].

- [40] A felülvizsgálati kérelem érvelésével ellentétben, az egyedi lízingszerződésben alkalmazott konstrukció - a tőketartozás és a lízingdíj forintban való meghatározása - nem zárta ki a felek közti jogügylet deviza alapú jellegét, továbbá nem vezetett eltérő szabályozási tartalomhoz az egyedi szerződés és az üzletszabályzat feltételei között. A 6/2013. PJE jogegységi határozat szerint - amely az 1. pontból kitűnően nemcsak kölcsön- és hitelszerződésekre, hanem pénzügyi lízingszerződésekre is kiterjedő tartalommal bír - a deviza alapú kölcsön lényege, hogy az adós tartozása devizában keletkezik, a folyósításra és a törlesztésre pedig forintban kerül sor. Tartalmazza a jogegységi határozat indokolása azt is - a vizsgált szerződéstípusok közül a kölcsönszerződésre modellezve -, hogy deviza alapú kölcsönügyleteknél a kölcsönösszeg meghatározásának egyik tipikus módja, amennyiben a kölcsönt forintban határozzák meg, de a szerződés egyéb rendelkezéseiből következően egyértelmű, hogy a kölcsön devizában kerül megállapításra, a szerződésben meghatározott időpontban az ott meghatározott pénzintézet deviza vételi árfolyama figyelembe vételével, és ezt az összeget, valamint annak járulékait kell az adósnak forintban visszafizetnie az irányadó árfolyamon számítva. A vázolt konstrukció megfelelően irányadó pénzügyi lízingszerződések tekintetében is [6/2013. PJE jogegységi határozat indokolása III. 2.a) pont, rPtk. 200. § (1) bekezdés]. Tévesen hivatkozott ezért a felülvizsgálati kérelem az egyedi szerződés és az üzletszabályzat egymástól eltérő szabályaira, az rPtk. 205/C. §-ában foglalt rendelkezés alkalmazásának lehetőségére.
- [41] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

### **Záró rész**

- [42] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján a felperes köteles az rPp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó rPp. 78. § (1) bekezdése szerint megfizetni az alperes ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárás költségét, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13 § (2) bekezdése alapján az illetékfeljegyzési jogára tekintettel le nem rótt felülvizsgálati eljárás illetéket. Az ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése alapján, kifejtett ügyvédi tevékenységre figyelemmel állapította meg. Az ügyvédi munkadíj az IM rendelet 4/A. § (1) bekezdése alapján az Áfát tartalmazza.
- [43] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: